

Hans Veltmeijer

Wethouder Harrie Dijkhuizen wil binnen een jaar aan de slag met de complexen bij SEC en Hees. Bij VVZ '49 worden al nieuwe kleedkamers gebouwd.

Wethouder en verbindelaar

Harrie Dijkhuizen kent haarvaten van de gemeenschap

Als dienstweigeraar kwam hij vanuit Groningen naar Soest. De afgelopen bijna dertig jaar drong hij door tot de haarvaten van de samenleving, en nu wil Harrie Dijkhuizen stappen maken als wethouder.

Hans Veltmeijer

Vergaderen was hij al gewend als fractievoorzitter van ChristenUnie-SGP, maar nu is Harrie Dijkhuizen wethouder en dat betekent nog meer overlegmomenten. Niet dat hij van nature zo'n vergadertijger is, maar het dient een doel vindt hij. „Hoe meer mensen je bij een proces betreft, hoe zorgvuldiger het verloopt. Daarna kun je ook echt stappen maken en hoef je niet halverwege te stoppen omdat er vraagtekens zijn.”

Zo'n proces waarbij de bevolking meebeslist is de omgevingswet. Die bepaalt hoe Soest er in de toekomst uit gaat zien: groter groeien, pas op de plaats, dorps karakter, buitenwijk van Amsterdam en Utrecht? Dijkhuizen heeft Soest sterk zien veranderen de afgelopen 29 jaar. Toen hij als dienstweigeraar vanuit de kop van Groningen hier werd gestationeerd om welzijnswerk te doen, was de wijk Boerenstreek nog boerenland. „Dat zag er prachtig uit. Toen daar gebouwd werd deed dat een beetje pijn, want ik kwam uit het boerenland.” Die sentimentele hang naar vroeger mag er zijn, maar hij wil vooral de positieve kant van verandering benadrukken.

Hij bleef met zijn Groningse vriendin honk vast in Soest, trouwde er en kreeg er vijf kinderen. De eerste drie biologisch, daarna twee jonge adoptieochters uit Mozambique. Een zeer bewuste keuze. „Jij en ik hebben het geluk dat we in deze omstandigheden zijn geboren en opgegroeid. Maar er zijn in de wereld zoveel jonge weeskinderen. En wij zijn verknocht aan Afrika.” De adoptie was 'een enorme klus'. Eenmaal afgerond beleefde hij

de komst van de twee kinderen als 'mooier dan mijn trouwdag'. Inmiddels zijn zij helemaal opgegaan in de Soester gemeenschap.

Bij de vrijwillige brandweer kwam hij 'in de haarvaten van de samenleving'. Dat werd geïntensiveerd nadat hij de overstap van welzijnswerk naar de politie maakte. „Ik heb achter enorm veel huisdeuren in Soest gekeken.” Tien jaar geleden mondde zijn betrokkenheid uit in serieuze interesse in de lokale politiek. „Ik ben een gelovig man. In de kerk merkte ik dat er veel kwetsbare mensen zijn en datzelfde zag ik bij de politie. Wat doen wij als overheid voor die groepen? vroeg ik mij af.”

Om iets te kunnen betekenen voor die plaatsgenoten was er geen andere weg dan de lokale politiek. Na een aantal jaren als fractie-assistent stelde hij zich in 2013 kandidaat als raadslid voor ChristenUnie-SGP. Groeien als partij, was zijn doel. Dat lukte want de ene zetel werden er twee en die bleven behouden bij de laatste verkiezingen. Harrie Dijkhuizen denkt ook dat hij met zijn partij een verschil heeft kunnen maken in de gemeenteraad. „We blijven altijd constructief, ook al zijn we het er niet mee eens. We zijn niet voor het afbranden maar kijken steeds hoe het beter kan voor Soest en onze inwoners. Wij vullen aan.” Het geloof zit hem daarbij niet in de weg. „Iedereen weet dat wij uit christelijke overtuiging politiek bedrijven, maar we staan ook met twee benen op de grond. Ik ben een man van de verbinding, gelovig maar niet zweverig.” Dat laatste was ook niet direct duidelijk bij de argwanende sportbestuurders waarmee hij om tafel ging zodra hij wethouder werd. Toen

hij vertelde dat hij twintig jaar lang gevoetbald had en op zijn fiets naar het sportpark ging zodat hij een biertje kon drinken, was het ijs gebroken.

Dat is maar goed ook want hij heeft die clubbestuurders hard nodig om het renovatieplan voor de Soester sport op de rit te krijgen. Dat lukte zijn voorganger Janne Pijnenborg niet, ondanks alle inspanningen. Hij wil grote stappen maken de komende vier jaar met een nieuwe sporthal in het Dalweggebied en flink opknap- en nieuwbouwwerk aan de Bosstraat, met name bij de voetbalverenigingen SEC en Hees. Over een jaar wil hij hier aan de slag met verbouwingen. Voor de feestelijke oplevering heeft hij al een scenario in gedachten: zelf weer eens onder de lat staan tijdens een voetbalwedstrijd, zoals in zijn periode als keeper bij vv Godlinze, het terpdorp onder de rook van Appingedam waar hij vandaan komt. In die kleine gemeenschap leerde hij voor elkaar te zorgen en materialen als een kruiwagen samen te gebruiken. „In Soest zag ik tot mijn verbazing dat iedereen een eigen kruiwagen had. Ik ben erg voorstander van gedeeld gebruik, ook wat betreft sportvelden. Als je echt van sport houdt, is sport belangrijker dan je club.”

Van zijn goed gevulde portefeuille is de sport een van de drie posten die hem bijzonder aan het hart gaan. Onderwijs en het Masterplan Soesterberg zijn de andere. In het laatste ziet hij de uitdaging om de drieduizend nieuwe bewoners die Soesterberg gaat krijgen in de gemeenschap op te laten gaan. Laat dat maar aan 'verbindelaar' Harrie Dijkhuizen over.